

UZASADNIENIE

J. P. (1) została oskarżona o to, że w dniu 11.12.2009 r. w sklepie – pawilonie handlowym nr 43 na terenie Centrum Handlowego (...) przy ul. (...) w W., prowadząc działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży detalicznej wyrobów tytoniowych p/n „Sklep spożywczo – tytoniowy J. P. (1)”, dokonywała obrotu towarem w postaci 8.350 sztuk cygar i cygaretek oraz 19 sztuk pustych drewnianych pudełek, oznaczonym podrobionymi słownymi i słowno-graficznymi znakami towarowymi: C., C. la H., Cuba H. A M., M., M. C., R. y J., R. y J., C., C. H.-C., B., F. de T. de H.U. H., P., S. C. de L., (...) T. H. C., V. H. C., H. de M., J. L.. P., Q. H. K., G., P., P. F. de T. de H., L. F. C. H. J.. C. o jego wartości rynkowej 123.654,40 zł, zarejestrowanymi na rzecz (...) S.A. z siedzibą na K., działając na szkodę tego podmiotu, gdzie jego utracone korzyści wyniosły 2196,14 zł; R. del M., H. o jego wartości rynkowej 16.971,06 zł, zarejestrowanymi na rzecz E. C. del T. (C.) z siedzibą na K., działając na szkodę tego podmiotu, gdzie jego utracone korzyści wyniosły 301,44 zł; D. o jego wartości rynkowej 1398,09 zł. zarejestrowanym na rzecz (...) S.A. z siedzibą w Szwajcarii, działając na szkodę tego podmiotu, gdzie jego utracone korzyści wyniosły 24,83 zł; P., B., M.'S o jego wartości rynkowej 958,58 zł, zarejestrowanymi na rzecz A. z siedzibą w Holandii, działając na szkodę tego podmiotu, gdzie jego utracone korzyści wyniosły 17,02 zł; M., D., Al (...) o jego wartości rynkowej 3.610,35 zł, zarejestrowanymi na rzecz D. A. z siedzibą w Szwajcarii, działając na szkodę tego podmiotu, gdzie jego utracone korzyści wyniosły 64,13 zł; T. o jego wartości rynkowej 134,07 zł, zarejestrowanym na rzecz (...) z siedzibą w Niemczech, działając na szkodę tego podmiotu, gdzie jego utracone korzyści wyniosły 2,38 zł; D. E. o jego wartości rynkowej 209,48 zł, zarejestrowanym na rzecz L., (...) (...) z siedzibą w Niemczech, działając na szkodę tego podmiotu, gdzie jego utracone korzyści wyniosły 3,72 zł; J. M. o jego wartości rynkowej 432,62 zł, zarejestrowanym na rzecz D. S. z siedzibą w Stanach Zjednoczonych, działając na szkodę tego podmiotu, gdzie jego utracone korzyści wyniosły 7,68 zł; T. o jego wartości rynkowej 284,89 zł, zarejestrowanym na rzecz (...) z siedzibą w Stanach Zjednoczonych, działając na szkodę tego podmiotu, gdzie jego utracone korzyści wyniosły 5,06 zł; F. de C. o jego wartości rynkowej 175,96 zł, zarejestrowanym na rzecz F. de T. L. F. de (...) S.A. de C.V. z siedzibą w Hondurasie, działając na szkodę tego podmiotu, gdzie jego utracone korzyści wyniosły 3,12 zł; (...) o jego wartości rynkowej 167,58 zł, zarejestrowanym na rzecz (...) z siedzibą w Holandii, działając na szkodę tego podmiotu, gdzie jego utracone korzyści wyniosły 2,98 zł; C. o jego wartości rynkowej 33,52 zł, zarejestrowanym na rzecz J..W.von (...) z siedzibą w Niemczech, działając na szkodę tego podmiotu, gdzie jego utracone korzyści wyniosły 0,60 zł; V. o jego wartości rynkowej 102,30 zł, zarejestrowanym na rzecz V. A. z siedzibą w Szwajcarii, działając na szkodę tego podmiotu, gdzie jego utracone korzyści wyniosły 1,82 zł; C. H., H. o jego wartości rynkowej 431,02 zł, zarejestrowanymi na rzecz (...) & Co KG z siedzibą w Niemczech, działając na szkodę tego podmiotu, gdzie jego utracone korzyści wyniosły 7,65 zł; (...) o jego wartości rynkowej 50,28 zł, zarejestrowanym na rzecz (...) S.A. z siedzibą w Szwajcarii, działając na szkodę tego podmiotu, gdzie jego utracone korzyści wyniosły 0,90 zł; M. F. o jego wartości rynkowej 402,20 zł, zarejestrowanym na rzecz (...) -Handle GmbH z siedzibą w Niemczech, działając na szkodę tego podmiotu, gdzie jego utracone korzyści wyniosły 7,14 zł; czyniąc sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu, działając na szkodę w/w firm oraz oficjalnych i licencjonowanych dystrybutorów na terenie kraju,

tj. o czyn z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1410, z późn. zm.).

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Od 1 sierpnia 1992 r. J. P. (1) prowadziła działalność gospodarczą – Sklep spożywczo-tytoniowy w W. przy ul. (...). Głównym asortymentem tego sklepu były wyroby tytoniowe, w szczególności cygara i cygaretki. Towar do sklepu dostarczany był przez podmioty zajmujące się obrotem i sprzedażą wyrobów tytoniowych, w tym m.in. przez (...) Sp. z o.o. w W., (...) SA, (...) s.c. P. G. i J. T., PHU (...), (...) P. O., (...) Sp. z o.o. Punkt sprzedaży cygar prowadzony przez J. P. (1) znany był osobom zainteresowanym tym asortymentem produktów.

dowód : k. 1054 – zaświadczenie z ewidencji działalności gospodarczej; k. 1659-1744 – oryginały faktur VAT wystawionych na rzecz Artykuły Spożywcze Skup- (...); k. 48-61 – kopie faktur; k. 1766 - informator branżowy T. Polska maj-sierpień 2005 r. s. 38-40; k. 1811-1816 kopie faktur

W dniu 11 grudnia 2009 r. funkcjonariusze urzędu celnego przeprowadzili czynności kontrolne na terenie B. P. w W. przy ul. (...), m.in. również w punkcie sprzedaży prowadzonym przez J. P. (1). Celem podjętych działań było ujawnienie przypadków wprowadzania do obrotu towarów tytoniowych bez polskich znaków akcyzy i wyrobów tytoniowych oznaczonych zastrzeżonymi znakami towarowymi. Tego dnia dokonano zatrzymania łącznie 8.288 sztuk cygar i cygaretek oznaczonych oryginalnymi znakami towarowymi C., M., R. y J., B., C., F. de T. de H. U. H., H.U., T., L. F. de C. J..C., D., P., H., (...) T. H. Cuba, R. del M., S. de la H., V. H. Cuba, H. de M., D. E., M.'s, C., P., T., H., D., C. S. B., Q. H. C., P., C. S. S., V., T. R. s., T. A. s., G. B., T. A. B., Al (...) D., C. C., M., B., J. L.P., G., F. de C., J. M.. Zatrzymano także pudełka drewniane po cygarach C. i R. y J..

dowód : k. 475, k. 1800-1802 – zeznania J. M.; k. 3-10 protokół przeszukania wraz ze spisem i opisem rzeczy; k. 11924-2149 opinia biegłego z zakresu ekonomii, marketingu i reklamy oraz praw autorskich A. G.

J. P. (1) nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. W toku postępowania przygotowawczego wyjaśniła m.in., że cygara D. zakupiła jeszcze przed 2000 r. i wystawione były one w sklepie jako ekspozycja, co do pozostałych cygar podała, że nie zna roku ich produkcji ani miejsca pochodzenia, przy czym zaznaczyła, że cygara te były dostarczane bezpośrednio do prowadzonego przez nią punktu sprzedaży przez sprzedających. (vide k. 719-720)

Odpowiadając na pytania obrońcy w toku postępowania sądowego, oskarżona podała, że urząd celny działał z naruszeniem prawa, prowadząc postępowanie przez dłuższy czas bez wniosków pokrzywdzonych, nadto W. J. nadano status pokrzywdzonego, w związku z czym występował on jako świadek, ale także jako konsultant i biegły specjalista. Nadto podała, że W. J. lansuje tezę, że wszystkie cygara kubańskie mogły być kupowane tylko u niego i pogląd ten podzielił bezkrytycznie Urząd Celny, który dopuścił do sprawy W. J. jako biegłego. Wskazała też, że na terenie Unii Europejskiej jest dozwolony obrót równoległy, co oznacza, że jeżeli cygara są sprowadzone np. do Niemiec, to można je sprzedawać na terenie Polski bez pośrednika, jakim jest np. P. C.. Stwierdziła też, że większość cygar, cygaretek została nabyta w początkach 2007 roku i tego towaru było na tyle dużo, że nie musiała go dokupować oraz że później uzupełniała tylko towar zgodnie z zapotrzebowaniem klientów. Wyjaśniła też, że część faktur zakupu zamierzała od razu złożyć w Urzędzie Celnym, ale nie zostały one przyjęte. Nadto wyjaśniła, że z uwagi na to, że wcześniej prowadziła działalność w formie karty podatkowej, nie miała obowiązku przechowywania faktur, niemniej część tych faktur z tego okresu i tak się zachowała. Zaprzeczyła, aby kupowała towar „podrobiony”. (vide k. 1638-1639, k. 1745-1747)

Sąd zważył, co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje na to, że oskarżona J. P. (1) nie popełniła zarzucanego jej czynu. Odpowiedzialności karnej na podstawie art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1410, z późn. zm.) podlega m.in. ten, kto dokonuje obrotu towarami oznaczonymi podrobionymi znakami towarowymi, czyniąc sobie z popełnienia tego czynu stałe źródło dochodu. Przypisanie zatem sprawstwa takiego czynu wymaga nie tylko ustalenia, że osoba z obrotu towarami oznaczonymi znakami towarowymi uczyniła sobie stałe źródło dochodu, ale także tego, że towary te oznaczone zostały podrobionymi znakami towarowymi. Jak wynika zatem z wyjaśnień oskarżonej oraz czynności przeszukania miejsca prowadzenia przez nią działalności gospodarczej, niewątpliwie jest, że w dniu 11 grudnia 2009 r. dokonywała ona obrotu towarami oznaczonymi znakami towarowymi, niemniej dowody zgromadzone w sprawie w sposób jednoznaczny wskazują na to, że towar, którym handlowała oskarżona, nie był oznaczony podrobionymi znakami towarowymi.

Stwierdzenie okoliczności mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy wymagało jednakże wiadomości specjalnych, stąd jeszcze na etapie postępowania przygotowawczego zasięgnięto opinii biegłego. Sporządzona pisemna opinia biegłego P. S. (k. 928-969) dotknięta była takimi brakami, które podawały w wątpliwość trafność jej wniosków końcowych. Natomiast złożona przez tego biegłego ustna uzupełniająca opinia, już na etapie postępowania

sądowego (k. 1790-1792), zarzuty co do nierzetelności tej opinii jedynie potwierdziła. Po pierwsze, biegły wyszedł z błędnego założenia, że skoro badane przez niego towary oznaczone były znakami towarowymi tożsamymi ze znakami zarejestrowanymi, to towar taki musi nosić wyłącznie znaki towarowe podrobione. Biegły ten nie brał bowiem pod uwagę sytuacji, że towar taki może być oryginalny, gdyż może pochodzić z tzw. „rynku równoległego”, a zatem być nabyty na terenie innego państwa Unii Europejskiej, z pominięciem jednakowoż przedstawicieli handlowych producenta działających na terenie Polski. Przyjął wręcz założenie, że wszystkie towary są oznaczone podrobionymi znakami towarowymi. Po wtóre, biegły, wbrew kategorycznemu zapisowi znajdującemu się w opinii, nie był pewny, jaką faktycznie ilość towaru poddał własnym oględzinom. Sugerował się jedynie treścią postanowienia powołującego go do wydania takiej opinii i skoro w postanowieniu tym wymieniono, że jest to ilość 8.433 sztuk cygar, to taką też przyjął w swojej ekspertyzie. Przyznał też, że wskazał, że przedmiotem jego badania było 8.433 sztuk cygar, ale takiej ilości cygar pojedynczo nie oglądał, oglądał opakowania cygar i wyrywkowo pojedyncze sztuki. Podał też, że nie jest w stanie stwierdzić, jaką ilość zabezpieczonych towarów faktycznie przedstawiono mu do badania, nie rozdzielał też towarów, które jego zdaniem oznaczone były identycznymi znakami towarowymi od tych, które były imitacją znaków, gdyż praca taka – wedle jego oświadczenia (k. 1790-1791) - byłaby ogromna i pracochłonna. Po trzecie, w opinii znalazły się nieścisłości co do okresu ochronnego niektórych znaków towarowych, biegły odnosił się bowiem do takich, które ochronę według jego twierdzeń miały uzyskać dopiero w okresie późniejszym niż zatrzymanie dokonane w punkcie sprzedaży oskarżonej. Po czwarte, przyznał także, że jeżeli chodzi o towar oznaczony identycznymi znakami towarowymi jak objęte ochroną, to nie weryfikował tego towaru pod względem ich oryginalności, stwierdził, że nie leży w zakresie jego kompetencji odróżnianie oryginalnego towaru oznaczonego zarejestrowanymi znakami towarowymi od podróbek takich towarów.

Z powyższych względów opinia ta była dowodem niewiarygodnym, nie pozwalającym na dokonanie ustaleń faktycznych. Biegły ten nie tylko że nie odpowiedział na istotne z punktu widzenia odpowiedzialności karnej pytanie, ale także przyznał, że nie ma w tym zakresie odpowiedniej wiedzy. Z przyczyn opisanych powyżej niecelowym było powierzanie mu wykonywania dalszych zadań. Postanowieniem z dnia 20 czerwca 2016 r. dopuszczono więc dowód z opinii innego biegłego sądowego z zakresu znaków towarowych z listy Sądu Okręgowego w Warszawie – prof. ndz. dr hab. A. G. (2) celem ustalenia, czy, a jeżeli tak, to który z zabezpieczonych w punkcie sprzedaży prowadzonym przez J. P. (1) towarów oznaczony jest podrobionym znakiem towarowym, jaki podmiot uprawniony jest do tego znaku, od kiedy i na jakim obszarze, z jednoczesnym usystematyzowaniem opinii – z uwagi na obszerność zatrzymanych rzeczy -zgodnie listą dowodów rzeczowych objętych Wykazem dowodów rzeczowych Drz (...) (...) (...) na k. 86-91 akt, a w przypadku ustalenia, że dany towar oznaczony został podrobionym znakiem towarowym celem przedstawienia oryginalnego znaku i odniesienia tego do stwierdzonego podrobionego znaku towarowego, zobrazowanie tych różnic dokumentacją fotograficzną.

W dniu 8 września 2016 r. biegły prof. ndz. dr hab. A. G. (2) złożył pisemną opinię, szczegółowo odnosząc się do każdego z zabezpieczonych w toku postępowania towarów. Biegły drobiazgowo opisał każdy z dowodów, wskazując na cechy charakterystyczne znaku towarowego, którym był oznaczony. Treść tej opinii – wbrew stanowisku zaprezentowanemu przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego w mowie końcowej – jest jednoznaczna. W treści opinii znajduje się wprawdzie zapis, że „znaczna większość towarów wypełnia wszelkie warunki oryginalności” (k. 2013), niemniej nie można tego stwierdzenia odczytywać bez kontekstu, w jakim to sformułowanie się znalazło, a zatem w taki sposób, że wśród zabezpieczonych dowodów istnieją takie, których takich warunków nie spełniają. Z dalszej części opinii wprost wynika, dlaczego tezę taką biegły wprowadził do opinii. Należy bowiem zwrócić uwagę na fakt, że w niektórych przypadkach analiza autentyczności towarów zabezpieczonych u oskarżonej wymagała podejścia holistycznego, uwzględniającego szereg elementów, w tym w szczególności analizy cech produktów. Biegły zwrócił uwagę na to, że do 2009 r. okolicznością wątpliwą były cechy banderoli Republiki Kuby, którą takie produkty oznaczono. Podkreślić, że w oznaczaniu banderolami produktów kubański brakuje systematyczności (k. 2014). Zwrócił też uwagę na to, że wiele produktów było oznaczonych banderolami dopiero po długim czasie (nawet kilkuletnim) ich magazynowania. Zdarzały się też sytuacje, że do oznaczania produktów wykorzystywano banderole wyprodukowane przed datą wytworzenia produktu (k. 2015). Biegły, odnosząc to do poszczególnych towarów zabezpieczonych u oskarżonej (w tym do cygar (...) 15 (...), (...) 25 (...), (...) 25 (...), (...) 3 (...), (...) 25

(...), wskazał, że stwierdzone braki oznaczeń UV mogą być rezultatem zastosowania banderol pochodzących z okresu sprzed produkcji cygar, co w działalności wytwórcy (dystrybutora) miało miejsce (k. 2016, 2017, 2018, 2019, 2020).

Wnioski końcowe pisemnej opinii biegłego A. G. (2), które Sąd w pełni podziela, są zatem jednoznaczne, sformułowane zostały bowiem po przeprowadzeniu analizy cech chronionych znaków towarowych, wykonaniu kwerendy towaroznawczej w zakresie cech produktów oryginalnych oraz sposobów ich oznaczania, trzykrotnych oględzinach zabezpieczonych towarów w miejscu ich aktualnego przechowywania. Na tej podstawie biegły kategorycznie stwierdził, że w żadnym z analizowanych przypadków towar zabezpieczony u oskarżonej nie został oznaczony podrobionym znakiem towarowym.

Ustaleń tych nie zmieniają natomiast zeznania W. J. (k. 40, 460-461, 1768-1772). Należy w tym miejscu zauważyć, że zeznania tego świadka nie stanowią przeciwdowodu do spostrzeżeń poczynionych przez biegłego, a uznanych przez Sąd za w pełni trafne. Depozycje tego świadka nie mogą być ocenione jako obiektywne. Należy bowiem zwrócić uwagę na to, że świadek reprezentował jeden z podmiotów dystrybuujących cygara kubańskie, z tej przyczyny zainteresowany był złożeniem zeznań, które potwierdzałyby słuszność stawianych oskarżonej zarzutów. Nie oznacza to wprawdzie, że celowo składał nie odpowiadające prawdzie zeznania, niemniej jego osąd danej sytuacji był subiektywny. Trudno oczekiwać w takim przypadku, aby świadek wolny był od wpływu korporacji, dla której świadczył usługi i której interesy reprezentował. Świadek dokonywał wprawdzie oględzin towaru oferowanego przez oskarżoną w punkcie sprzedaży, stwierdzając, że jest to „mix” towarów oryginalnych i nieoryginalnych, niemniej jego spostrzeżenia nie poddają się weryfikacji. Depozycje jego w tym zakresie są ogólnikowe i nie dają podstaw do dokonania ustaleń, jakie towary i w jakiej ilości miałyby być oznaczone podrobionymi znakami towarowymi. Ponadto przebiegu czynności oględzin z dnia 15 grudnia 2009 r. nie obrazuje sporządzony protokół (k. 11-38), albowiem czas przeznaczony na tę czynność, a wskazany w protokole, nie gwarantował szczegółowego zapoznania się z każdym zabezpieczonym towarem, jak to by wynikało z treści tego dokumentu.

Zeznania J. P. (2) (k. 435, 895-896, 1773-1774) i A. Z. (k. 708v, 1824-1825) także nie dają podstaw do zakwestionowania wniosków końcowych opinii biegłego. Świadców ci nie mieli szczegółowej wiedzy na temat przedmiotu sprawy, mimo że zetknęli się z nią jeszcze na etapie postępowania przygotowawczego. Jako wiarygodne Sąd ocenił zeznania S. K. (k. 767, 1804-1805) i P. O. (k. 763, 1802-1804), niemniej świadkowie ci potwierdzili jedynie fakt dokonywania dostaw do punktu sprzedaży oskarżonej. Z ich depozycji nie wynika, aby dostarczany przez nich towar mógł być oznaczony podrobionymi znakami towarowymi. Zeznania J. M. (k. 475, 1800-1802) dowodzą natomiast tego, że funkcjonariusze urzędu celnego sugerowali się opinią osoby uczestniczącej w oględzinach, a mianowicie W. J., czyli osoby będącej przedstawicielem producenta. Świadek opisał również, w jaki sposób sporządzany był protokół oględzin, a mianowicie, że oględziny te wykonywane były „przez jakiś czas”, przed spisaniem protokołu, po czym „wrzucono” treść z plików do protokołu i podpisano (k. 1801). Takiego sposobu rejestrowania czynności oględzin w protokole nie można uznać za prawidłowy. Skoro bowiem w protokole tym odnotowano czas rozpoczęcia czynności oględzin, to czas ten winien oddawać rzeczywistą chwilę, w jakiej rozpoczęto zapoznawanie się z dowodem rzeczowym, a nie czas, w którym redagowano tekst dokumentu.

Pozostałe zgromadzone w sprawie dowody, a mianowicie zeznania świadków K. K. k. 737-411, B. K. k. 773-775 i J. S. k. 725-727, których bezpośrednie przesłuchanie przed Sądem nie było konieczne, jak również dowody z dokumentów, nie budziły jakichkolwiek wątpliwości co do ich autentyczności. Nie stanowiły one jednak podstawy do uznania, że którykolwiek z towarów zabezpieczonych w sklepie oskarżonej oznaczony był podrobionym znakiem towarowym.

Z powyższych względów, dzieląc w pełni stanowisko biegłego i uznając zatem, że żaden z towarów oferowanych do sprzedaży nie był oznaczony podrobionym znakiem towarowym, Sąd na podstawie art. 414 § 1 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 kpk uniewinnił J. P. (1) od popełnienia zarzucanego jej czynu.

Ponadto Sąd na podstawie art. 230 § 2 kpk zwrócił J. P. (1) dowody rzeczowe, zabezpieczone na skutek przeszukania w miejscu prowadzenia przez nią działalności gospodarczej, a wymienione w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...)

(...)- (...) z dnia 22 grudnia 2009 r. pod poz. 1-190 (k. 86-91 akt), albowiem stały się one zbędne dla dalszego toku postępowania.

O kosztach postępowania wobec uniewinnienia oskarżonej Sąd orzekł na podstawie art. 632 pkt 2 kpk, przejmując je na rachunek Skarb Państwa.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć zgodnie z wnioskiem.